

Biuuletyn

www.kz.ketrzyn.pl

Nr 603

18 listopada 2018

Ale wam, którzy słuchacie, powiadam:
Miłujcie nieprzyjaciół waszych,
dobrze czyńcie tym, którzy was nienawidzą,
błogosławcie tym, którzy was przeklinają,
módlcie się za tych, którzy was krzywdzą.

Ewangelia Łukasza 6:27-28

Kazanie: Kazimierz Plewiński

NADCHODZĄCE WYDARZENIA

LISTOPAD						
Poniedziałek	Wtorek	Środa	Czwartek	Piątek	Sobota	Niedziela
19	20 Coffee H.	21	22	23 Boży czas	24 Naboż. Boskie dz.	25
26	27 Coffee H.	28	29	30 Gr.dom.		

23.11. – Boży czas – spotkanie modlitewno – uwielbieniowe, godz. 18³⁰.

24.11. – nabożeństwo, godz. 12⁰⁰ – będzie usługiwał Wojciech Leszczyński z Ligi Biblijnej.

24.11. – Boskie dziewczyny – spotkanie dla kobiet, godz. 17⁰⁰.

Każdy wtorek – Coffee House, Reszel, godz. 16⁰⁰.

Każdy piątek – grupa domowa, godz. 18³⁰, mieszkanie w zborze.

PROŚBY O MODLITWĘ

▪ zbawienie:

- męża Marysi Pietrzak.
- Andrzeja D. (męża Ani).
- Danuty K. (mamy Mirka i Roberta).
- Tadeusza W. (taty Joli i Jarka).
- Lilli R. (żony Mirka).
- męża Bogumiły Panfil.
- rodziców Darka Biłdy.
- taty i brata Moniki Czerwonki.

▪ zdrowie:

- Leszka R.
- Agnieszki Z.
- Danuty K. (mamy Mirka i Roberta).
- Patrycji i Magdy Owierczuk.
- Marianny i Jerzego Zakrzewskich.
- Alfredy Kopaczek.
- Bogumiły Panfil.

- o błogosławieństwo, pokój i bezpieczeństwo dla Adolat i Dilafruz;
- uzdrowienie i wzrost duchowy Rafała (bratanka Lucyny Tęczy);
- o błogosławieństwa, Boże prowadzenie dla Władysława i Krystyny Plewińskich, będących na misji za granicą;
- o błogosławieństwo, Bożą opiekę i prowadzenie dla Marysi Pietrzak.

REFLEKSJA

Przebaczenie/Przebaczenie

Daruj nam nasze długi, jak i my darowaliśmy naszym dłużnikom.

Ewangelia wg św. Mateusza 6:12

Jeżeli uświadomimy sobie, jak często i chętnie przebacza nam Bóg, to nie będziemy skłonni żywić do nikogo urazy. Jakże łatwo poddać się negatywnym emocjom, gdy doszło do nieporozumienia między nami a bliźnimi. Jeszcze gorzej jest wtedy, kiedy ktoś nas skrzywdził. Skoro jednak Bóg w Chrystusie pojednał nas ze Sobą, i darował

nam wszystkie grzechy, to nie prowadźmy rachunku krzywdy. Dla własnego dobra przebaczajmy, gdyż brak przebaczenia to choroba, która oddziela nas od Pana, odłącza od bliźnich, i rujnuje nasze zdrowie duchowe, emocjonalne, a nawet fizyczne.

ROZWAŻANIE

Jedność wierzących

Autor: John Nelson Darby

Wierzący w Nowym Testamencie są uważani za:

1. Jedną trzodę (Jan 10; 21,15-17; Dzieje Ap. 20,28-29; 1 Piotra 5,2-4). Znają głos dobrego Pasterza i idą za Nim. On daje im pasterzy, aby ich paśli.

2. Stanowią rodzinę Bożą, są Jego dziećmi (Jan 1,12; 20,17; Rzym. 8,14-16; Galacjan 3,26; Efezjan 5,1; Filipian 2,15; 1 Jana 3), które napomina, aby postępowały w miłości, były nienaganne, święte w całym swym chodzeniu, odłączone od świata (1 Jana 2,15).

3. Są członkami Ciała Chrystusa (Rzymian 12; 1 Koryntian 12; Efezjan 4,4; 5,30), które On odżywia i pielęgnuje, którym daje dary. Członki te nawzajem się potrzebują i mają się o siebie troszczyć.

Jak z przytoczonych miejsc Piśmnia wynika, więcej niż jeden pisarz Nowego Testamentu napisał o trzodzie i rodzinie Bożej, ale tylko Paweł o Ciele Chrystusa. Jemu była objawiona tajemnica, że wierzący z narodów mieli być „współwcieleni” do jednego Ciała razem z Żydami (Efezjan 3,6; 4,4).

W trzodzie, w rodzinie Bożej i w Ciele Chrystusowym oglądamy różne strony jedności wierzących, jedności, która jest niepodzielna i opiera się na jednej podstawie: na śmierci i zmartwychwstaniu naszego Pana. Trzoda, rodzina Boża i Ciało Chrystusa to w istocie jedno, i wszystkie trzy pojęcia odnoszą się do wszystkich wierzących.

Duch Święty, przez Którego zostali do Jednego Ciała ochrzczeni, uczynił nas także żywymi i świadczy z naszym duchem, że jesteśmy dziećmi Bożymi. Jeśli Ducha nie posiadamy, nie

należymy do Jego owiec. Jedność wierzących jest w 17 rozdziale Jana w przedstawiona w trojaki sposób:

1. Jedność w Ojcu (w.11);
2. Jedność widzialna na ziemi (w.21);
3. Przyszła jedność w chwale (w.23).

Ad 1. Nasza jedność w Ojcu. Gdy Pan Jezus przebywał na ziemi, objawił imię Ojca. Po Jego zmartwychwstaniu wierzący w Niego stali się jedno z Nim: „Idź do braci moich...” „Wstępuję do Ojca mego i Ojca waszego”. „Którzykolwiek Go przyjęli tym dał prawo stać się dziećmi Bożymi” (Jan 1,12).

Pan się modlił (w.11), aby Ojciec wszystkich, których Mu dał (także i nas), zachował w Swoim imieniu Ojcowskim, abyśmy ciągle mogli kosztować błogość Jego Imienia. Dotyczy to wszystkich wierzących. Dlatego musimy mieć szerokie serce dla wszystkich wierzących, chociaż nie możemy ze wszystkimi kroczyć jedną drogą, ponieważ wielu nie chodzi po tej drodze, którą wytknęli apostołowie. Z takimi nie możemy mieć społeczności, choć jesteśmy świadomi naszej więzi łączącej nas wszystkich wierzących jako dzieci tego samego Ojca.

Ta jedność pozostała i zostanie; oparta jest na gruncie, na którym wszyscy możemy się ostać przez łaskę. Lecz praktyczne urzeczywistnienie jest tylko wtedy możliwe, jeśli żyjemy w świadomości tego świetnego stosunku wobec Ojca. Obecnie jest ta jedność niewi-

działna, chociaż mogłaby też przez wierzących być wzajemnie uznana i zażywana.

Ad 2. Druga jedność jest widzialna, nie tylko dla wierzących, lecz także dla świata. Tutaj właśnie chodzi o to: „aby świat uwierzył”. On wierzy w to, co widzi; świat może tylko wierzyć, gdy wszyscy wierzący w jedności kroczą razem drogą w imieniu Ojca w społeczności z Ojcem i Synem.

Czy ta prośba Pana została wysłuchana? Tak, w pierwszych czasach Kościoła. „I trwali w nauce apostołskiej, i w społeczności...” (Dzieje Apostolskie 2, 42). „A wszyscy, którzy uwierzyli, byli pospołu i wszystkie rzeczy mieli wspólne” (Dzieje Apostolskie 2,44; 4,32), „byli wszyscy jednomyślni... przybywało mnóstwo wierzących Panu, mężów i niewiast” (Dzieje Apostolskie 5,12-14). Także i w miejscowych Zgromadzeniach wierzący, którzy w społeczności ze sobą szli tą samą drogą, „utwierdzali się w wierze i przybywało ich w liczbie na każdy dzień” (Dzi.Ap.16,5).

Bez wątpienia w pierwszych czasach zdarzały się gdzieniegdzie objawy rozłamu w zborach, były stronnictwa, jednak wszyscy wierzący szli jeszcze jedną drogą. Ale po śmierci apostołów rozszerzyło się prędko zło, które się wkradło. Powstały różne kościoły, sekty, które nie stanowiły jedności, lecz nawzajem się zwalczały. Objawienie o jedności zostało zaprzepaszczone i zamiast świadectwem stało się przedmiotem drwin dla świata.

Jednak jedność Ciała nie może być zburzona, gdyż jest z Boga. W liście do Efezjan 4,3 jesteśmy upomniani by zachować jedność Ducha, a nie Ciała. W tym rozdziale Ciało jest widziane na ziemi w swym objawieniu i jeden Duch wskazuje, co każdy z osobna i co wszyscy razem mają czynić. W tym celu rozdziela dary każdemu, „jak On chce” (1Kor.12,11). Pragnie działać tak w pojedynczym zgromadzeniu, jak we wszystkich zgromadzeniach, my zaś mamy słuchać, „co Duch mówi zgromadzeniom”. Gdy postępujemy zgodnie z tym pouczeniem, wtedy świadectwo o jedności zostaje zachowane. Lecz jeśli się na to nie zważa, wtedy jedność jest zniszczona, ku naszemu zawstyżeniu i poniżeniu. Tak przez samowolę i przez samolubstwo ta wspaniała jedność, która niegdyś była na ziemi widziana, ustąpiła miejsca rozłamowi.

Ad 3. Trzecia jedność będzie w przyszłości. Druga jedność, o której co dopiero mówiliśmy, panowała w pierwszych dniach Zgromadzenia, wtenczas świat uwierzył jej. Trzecią jedność zaś świat pozna, kiedy Zgromadzenie będzie oglądane w chwale z Chrystusem. Gdy świat to zobaczy, będzie musiał uznać, że Ojciec miłuje nas tą samą miłością, jaką umiłował Pana Jezusa.

A jeśli nawet widoczna jedność została zaprzepaszczone, to nadal istnieje chwała Boża, jak było u Izraela. Elias zbudował ołtarz z dwunastu kamieni, które przedstawiają całość Izraela, co zostało powtórzone po powrocie Żydów z niewoli babilońskiej. Paweł

mówił przed Agrypą: „Której (nadziei) dwanaście naszych pokoleń ...ma nadzieję dostąpić”. Na zwaliskach Zgromadzenia może i teraz być wzniesiony taki ołtarz jedności. „Mocny stoi grunt Boży, mając tę pieczęć: Zna Pan, którzy są jego” (strona Boża) i: „Niech odstąpi od niesprawiedliwości każdy, który wzywa imienia Pańskiego!” (nasza odpowiedzialność).

Zgodnie z zasadą jedności Bożej należy oddzielić się od zła (2 Kor. 6,16-18), a według 2 Tym. 2,20-21 od chrześcijan z imienia. Należy odłączyć się od niesprawiedliwości, a także od tych, którzy osadzają zło, lecz nie chcą się od niego odizolować (Kol. 2,18-23), a połączyć z tymi, którzy wzywają Pana z czystego serca.

Za: swch.pl

ZE ŚWIATA

Pakistan: Uniewinniono chrześcijankę, rozruchy na ulicach

Premier Pakistanu, Imran Khan, tego wieczoru kiedy uniewinniono chrześcijankę z zarzutu bluźnierstwa, nakłaniał naród, aby nie pozwalał, by jakaś część ludzi podjudzała ich, by wzięli prawo w swoje ręce.

Stało się to wyniku decyzji Sądu Najwyższego dot. Asii Bii.

Od tego czasu chrześcijanie w Pakistanie obawiają się o swoje bezpieczeństwo.

Islamska partia polityczna Tehreek-e-Labbaik Pakistan poprosiła swoich członków o manifestację na ulicach i w budynkach, nawet gdyby oznaczało to, że mogą zostać aresztowani, a nawet zabici przez władze.

Polityk partii TLP Pir Afzal Qadri powiedział: „Wszyscy trzej sędziowie zasługują teraz na śmierć, zgodnie z nakazem szariat. Jeśli któryś z naszych pracowników nie jest w stanie uzyskać dostępu do tych sędziów, ich kierowcy i ochroniarze powinni ich zabić.”

Premier Pakistanu Imran Khan powiedział:

„Mówienie, że sędziowie ci zasługują na śmierć, a nawet idąc dalej, że szef sztabu armii nie jest muzułmaninem, a generałowie powinni zbuntować się przeciwko niemu, jest niewyobrażalne”.

Władze prowincji Sindh i Pendżab ogłosiły stan wyjątkowy i zakazały jakiegokolwiek zgromadzenia powyżej czterech osób.

Premier zachęcał, aby nie dali się podżegać bo to nie służy islamowi i jest tylko przejawem wrogości wobec kraju. Zdementował też, że szef sztabu armii nie jest muzułmaninem.

Przewodniczący Partii Ludowej Pakistanu, Bilawal Bhutto-Zardari, poparł decyzję Sądu Najwyższego mówiąc, że jest on jest państwową instytucją i wszystkie pozostałe instytucje powinny się mu podporządkować.

W swojej wypowiedzi podkreślił też, że należy przestrzegać konstytucji i prawa.

Za: chrzescijanin.pl

Codzienne kierowanie naszego spojrzenia na Jezusa

Autor: David Wilkerson

Paweł mówi o pewnym powołaniu do służby, która dotyczy każdego chrześcijanina. Ta służba nie wymaga szczególnych darów czy talentów, ona ma być podejmowana przez wszystkich, którzy narodzili się na nowo. Właściwie to ta służba jest pierwszą powinnością każdego wierzącego. Wszystkie inne przedsięwzięcia muszą wypływać z niej, ponieważ żadna służba nie może się podobać Bogu, jeżeli nie jest zrodzona z tego powołania.

Mówię o służbie patrzenia na oblicze Chrystusa. Paweł mówi: „My wszyscy tedy, z odsłoniętym obliczem, oglądajmy jak w zwierciadle chwałę Pana” (2 Kor 3:18). Co to znaczy oglądać chwałę Pana? Paweł mówi tu o pobożnym, skierowanym na Pana czasie, który oddajemy Bogu tylko po to, by go podziwiać. Apostoł szybko dodaje: „Dlatego, mając tę służbę” (4:1). Paweł mówi wyraźnie, że podziwianie oblicza Chrystusa jest służbą, której wszyscy mamy się poświęcić.

Greckie słowo „podziwiać” jest bardzo mocnym wyrażeniem; oznacza nie tylko spojrzeć, ale „utkwić wzrok”. To oznacza „Zanim zrobię cokolwiek innego lub spróbuję osiągnąć jedną rzecz, muszę być w obecności Boga.”

Wielu błędnie interpretuje to zdanie „Oglądając jak w zwierciadle”

(3:18). Myślą o twarzy Jezusa, która się odbija. Jednak Paweł mówi o intensywnym wpatrywaniu się, o przeszywaniu wzrokiem czegoś przez szło, próbując to widzieć wyraźniej. Mamy „kierować nasz wzrok” w taki sposób, zdecydowani by widzieć Bożą chwałę na twarzy Chrystusa. Mamy zamknąć się sam na sam z nim i mieć społeczność z takim oddaniem, by to nas zmieniło.

Paweł kontynuuje w 2 Kor 3:18: „[My] zostajemy przemienieni w ten sam obraz, z chwały w chwałę, jak to sprawia Pan, który jest Duchem.” Będąc w obecności Chrystusa, jesteśmy przemieniani poprzez działanie Ducha. Jak cudownie jest wiedzieć, że Duch Święty będzie coraz bardziej rozwijał charakter Chrystusa w nas, kiedy patrzymy na niego.

Za: worldchallenge.org

* * *

Odwaga do bycia sobą

Autor: Joyce Meyer

„W Bogu uwielbiam Jego słowo, Bogu ufam, nie będę się lękał: cóż może mi uczynić człowiek?”. Ks. Psalmów 56: 5 (BT)

Czy jesteś zmęczony odgrywaniem ról, noszeniem masek i próbami bycia kimś innym, niż naprawdę jesteś? Czy nie chciałbyś poczuć wolności bycia akceptowanym takim, kim jesteś, bez presji, aby być kimś, kim tak naprawdę nie wiesz, jak się stać? Czy chciałbyś się

nauczyć, jak przyjąć swoją niepowtarzalność i stawić opór pokusie upodobnienia się do innych ludzi?

Jeśli zamierzasz przezwyciężyć brak pewności siebie i chcesz stać się osobą, jaką Bóg chce, żebyś był, musisz osiąść odwagę do bycia odmiennym. Zgryzoty i frustracje pojawiają się, gdy odrzucamy własną niepowtarzalność i próbujemy upodobnić się do innych osób.

Musisz zaryzykować i przestać chcieć być podobnym do innych. Musisz sam siebie zapytać, czy zamierzasz zadowalać ludzi, czy Boga. Zadowalanie ludzi nie jest warte funta kłaków, ponieważ Bóg nie stworzył cię po to, by twoje życie kręciło się wokół szukania ludzkiej akceptacji.

Bóg wiedział, co robi, kiedy cię tworzył. Jesteś wyjątkowy w swoim rodzaju – Bóg stworzył cię tym, kim jesteś, i tylko siebie! Nadszedł czas, byś ośmielił się akceptować swoją odmienność i przestał czuć się niepewnie z powodu tego, kim jesteś.

Modlitwa

Boże, nie będę lękał się człowieka. Nie przeznaczyłeś mnie do życia skupionego na zdobywaniu czyjejs aprobata. Już dziś będę mieć śmiałość do bycia innym. Chcę zadowalać Ciebie, będąc niepowtarzalną osobą, jaką mnie stworzyłeś. Amen.

Za: tv.joycemeyer.org

WSPIERAJMY MISJE

Zachęcamy do finansowego wspierania misjonarzy. Każda złotówka jest ważna!

Misje prowadzone na wschodzie, Tłumaczenia Biblii	Nr konta: 32 1050 1096 1000 0001 0178 4874 Biblijne Stowarzyszenie Misyjne ul. Cieszyńska 47, 43-450 Ustroń
Misje prowadzone na Bliskim Wschodzie przez zbór w Rabce.	Nr konta: 93-10203466-0000950200296608 z dopiskiem: „Misje” Kościół Chrześcijan Baptystów ul. Roztoki 9, 34-700 Rabka-Zdrój
Misja w Yorku (Wielka Brytania) Krystyna i Władysław Plewiński	Nr konta: 06 1020 3639 0000 8302 0011 6152 z dopiskiem: „Wsparcie misji w Yorku” Władysław Plewiński
Fundacja SNAP - stop narkomanii, alkoholizmowi, przemocy. Elżbieta Maria Stępnik	Nr konta: 43 1090 2590 0000 0001 3365 6687 BZ WBK

WAŻNE INFORMACJE

PASTOR	Arkadiusz Jurgielajtis, tel.: 517 524 520 e-mail: <i>jurgielajtis@op.pl</i>
CZŁONKOWIE RADY ZBORU	Władysław Plewiński, Oleg Owierczuk, Michał Karczewski
BIBLIOTEKA	Ania Jurgielajtis, Kasia Werkowska
REDAKCJA STRONA WWW	Marta Jurgielajtis, tel.: 509 963 995, e-mail: <i>jurgielka@gmail.com admin@kz.ketrzyn.pl</i>
NABOŻEŃSTWA	Niedziela: godz. 10 ⁰⁰ , środa: godz. 18 ⁰⁰ .
SPOTKANIE MODLITEWNE	Codziennie (z wyjątkiem środy): godz. 20 ⁰⁰ oraz w niedzielę: godz. 8 ⁰⁰ .
GRUPA DOMOWA	Mieszkanie w zborze, piątek: godz. 18 ³⁰ .
BOSKIE DZIEWCZYNY	Spotkanie dla kobiet, jedna sobota w miesiącu, godz.: 17 ⁰⁰ .
COFFE HOUSE	Reszel, wtorek, godz.: 16 ⁰⁰ .
SZKÓŁKA NIEDZIELNA (dzieci starsze - gr. I)	Zajęcia prowadzą zamiennie Kasia Werkowska i Jarek Werkowski.
SZKÓŁKA NIEDZIELNA (dzieci starsze - gr. II)	Zajęcia prowadzą zamiennie Ania Jurgielajtis, Marta Jurgielajtis i Dawid Kondratowicz.
SZKÓŁKA NIEDZIELNA (zerówka i kl. I-III)	Zajęcia prowadzi Agnieszka Karczewska.
GRUPA NAJMŁODSZYCH	Opiekę sprawuje Marta Jurgielajtis (młodsza).
KONTO BANKOWE	Mazurski Bank Spółdzielczy S.A. Giżycko 77 9343 0005 0013 8569 2000 0010
ADRES	ul. Powstańców Warszawy 33, 11-400 Kętrzyn
WWW	www.kz.ketrzyn.pl
EMAIL	betel@kz.ketrzyn.pl

Biuletyn jest bezpłatnym tygodnikiem Kościoła Zielonoświątkowego w Kętrzynie